

MONOGRAFIILE SĂTEȘTI ARGEȘENE
ÎN MANUSCRIS DIN DECENIILE 4 ȘI 5 ALE SECOLULUI
AL XX-LEA - VALOROASE SURSE DE DOCUMENTARE
PENTRU ISTORICI ȘI ETNOLOGI

MIHAIL M. ROBEA

O importantă și o bogată sursă de documentare pentru istorici și etnologi, încă ignorată, o constituie *monografiile sătești* din deceniile 4 și 5 ale secolului al XX-lea.

Aceste monografii aparțin învățătorilor din perioada respectivă și ele au fost prilejuate de prezentarea lor la examenul de gradul I didactic. Legea privind organizarea învățământului din 1934 prevedea, printre altele, pentru obținerea gradului I didactic, întocmirea unei monografii sătești și școlare sau a unei lucrări pedagogice de către candidați. Cum majoritatea învățătorilor proveneau din lumea satului, o cunoșteau temeinic și erau interesați s-o facă cunoscută, ei și-au ales ca lucrare pentru grad monografia satului sau pe a aceluia în care își desfășurau activitatea. Împrejurarea, fericită pentru cultură, a antrenat în munca științifică sute de învățători și a generat tot atât de multă monografie sătești. În județul Argeș, numărul lucrărilor respective se ridică la peste 80 de titluri.

Alcătuite și îndosariate cu actele profesionale ale candidaților, monografiile au urmat o cale ierarhică la depunerea lor la inspectoratul școlar județean și apoi la Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor. La minister au fost depozitate în arhivă. Într-un timp, *Arhivele Naționale - București* au preluat între timp o mare parte din ele (anii 1940-1947), incluzându-le în Fondul Ministerului Culturii Naționale și al Cultelor.

Monografiile acestea ale satelor argeșene sunt lucrări dactilografiate și scrise de mână, pe coli mari de hârtie sau pe foi de caiet, pe una sau pe ambele fețe. În deplină concordanță cu orizontul cultural al autorilor și cu pasiunea lor pentru cercetarea științifică, întinderea monografiilor variază de la 6 pagini (Moșoaia) la 116 pagini (Zigoneni). Monografiile mai ample sunt întocmite cu o atenție sporită și suscită cel mai înalt interes științific. Prezența monografiilor mai restrânse se explică, parțial, prin lipsa de timp a învățătorilor mobilizați.

La acumularea datelor și redactarea monografiilor lor, autorii s-au condus după două planuri de monografii sătești, populare în epocă; unul elaborat de Vasile Lascăr, ministru de interne, în 1903 și altul conceput de Școala sociologică condusă de Dimitrie Gusti în perioada interbelică. Primul plan, adoptat de jumătate dintre autori, cuprinde în mod obișnuit următoarele capitole: I. Istoricul comunei, II. Descrierea

fizică, III. Întinderea teritorială, IV. Populațiunea, V. Mișcarea populațiunii, VI. Situația economică, VII. Administrația și justiția, VIII. Starea morală culturală și socială. Al doilea plan, acceptat de cealaltă jumătate a autorilor, posedă, în sumarul monografiilor argeșene, următoarele mari capitole: I. Cadrul cosmologic, II. Cadrul biologic, III. Cadrul istoric, IV. Cadrul psihologic, V. Manifestările spirituale, VI. Manifestările economice, VII. Manifestările juridice și administrative. Mulți învățători au adoptat ultimul plan în lucrările lor, întrucât, derivând și dezvoltând pe primul în contextul interbelic, era superior celui alt plan și mișcarea monografiilor sociologice devenise foarte populară în rândul învățătorilor, care nu de puține ori îl evocă pe D. Gusti și pe colaboratorii săi apropiați.

Majoritatea covârșitoare a autorilor monografiilor s-au documentat din surse restrânse, dar vii-informatori, autorități locale și, sporadic, din arhive. Cu puține excepții (Humele, Brătieni, Zigoneni etc.), numele informatorilor, deseori descoperiți cu concursul elevilor, au fost deliberat omise. Monografiile dobândesc, în perspectiva vremii, valențe notabile tocmai prin prospețimea și autenticitatea materialului din teren.

În monografiile lor, învățătorii, urmând unul din planurile menționate, au ordonat și expus judicios datele acumulate. Însă cei care au optat pentru planul școlii sociologice au fost obligați de structura lui să culeagă un material mai variat și mai viu și să-l ordoneze mai științific, ceea ce le sporește valoarea lucrărilor, dar neavând pregătirea științifică necesară, autorii monografiilor respective, mai ales că utilizau metoda descriptivă - rareori se arată și cauzalitatea fenomenelor - nu le-au putut apropia, cu întregul lor perimetru, de cele elaborate de școala sociologică. Și atunci lucrările polarizează interesul prin bogăția și diversitatea materialului etnografic și folcloric reținut.

Analiza structurii monografiilor, pe capitole, dintr-un plan sau altul, cel mai adecvat fiind planul școlii sociologice, mai amplu și mai detaliat, pune în lumină, fie și într-un spațiu restrâns, valențele lor etnografice și folclorice.

Mulți învățători își deschid monografiile cu o notă explicativă („Cuvânt înainte“, „Introducere“ etc.) în care își motivează abordarea temei: dragostea față de satul natal, dorința imperioasă de cunoaștere a vieții unei localități, întocmirea unei monografii intermediare pentru realizarea uneia mai ample privind o așezare.

Însă aproape toate monografiile debutează cu capitolul *Cadrul cosmologic*. Capitolul, uneori destul de întins, destinat „descrierii fizice“ a așezărilor, prezintă cu detalii științifice coordonatele geografice, formele de relief, structura de relief, structura geologică, clima, rețeaua hidrografică, flora, fauna și rezervele subsolului satelor. Evidențiind deseori geometria așezărilor și poziția geografică a gospodăriilor, transpune nu de puține ori pe planuri și hărți, autorii ignoră indicarea tipologiei satelor.

Capitolul următor îl constituie *Cadrul biologic*, dezvoltat și documentat cu atenție de majoritatea învățătorilor. Capitolul suscită un interes superior pentru etnografie. Autorii încearcă, aici, să definească psihologia argeșenilor, să releve dinamica demografică, însoțită uneori de arborele genealogic al unor neamuri, și să dezvăluie structura socială a populației. În continuare, se descriu locuințele, se relevă alimentația și se menționează epidemiile curente din localitățile rurale. O atenție specială se acordă descrierii locuințelor și gospodăriilor țărănești, cu componentele și funcțiile lor. Prezentarea gospodăriilor din Bradu de Sus, sat așezat lângă Pitești, este elocventă. Mai întâi locuințele - cu structura construcției: „Au case care cam 80% cu

trei camere și 20% cu două camere. Cele mai multe sunt învelite cu tablă de fier și parte cu șită, au pivnițe (beciuri), unde sătenii își depozitează proviziile pentru iarnă. Unele sunt lucrate din lemn și cărămidă, cu odăi spațioase și ferești în proporție cu lumina trebuitoare pentru viața lor. Cele mai multe au pardoseala de scândură și restul din pământ bătut și lipit¹; cu structura interiorului: „În case au sobe de cărămidă și fier, iar în camera bună de primit musafirii au sobe oarbe și se încălzesc de la sobe din camera de locuit. Sunt neigienice aceste sobe, căci atunci când încălzesc în casă iese un miros de funingine neputându-se face primenirea aerului. Totuși se mai găsesc case care au coșuri (hornuri), vatra jos, unde se face focul și gospodinele gătesc mâncare pentru familia întreagă. Intrând într-o casă din Bradu de Sus la cel mai puțin bogat, vei vedea două paturi de scândură, cu saltelele de paie, pe deasupra lor fiind pături din lână oilor ori plocade cumpărate de la Câmpulung. Masa rotundă cu scăunele mici pe care mănâncă membrii familiei, pe pereții casei, prosoape curate frumos ce împodobesc interiorul oamenilor. În odaia gătită, un pat acoperit cu o scoarță de lână, la căpătâiul căruia se găsește deasupra lada care păstrează hainele de sărbătoare. Un cuier în care își expun iile și cămășile naționale împodobite cu râuri frumoase. Casele se spoiesc cu var alb curat peste tot la sărbătorile mari². Și apoi anexele din gospodărie: „În jurul caselor, fiecare sătean are un grajd de vite făcut din bârne ori cărămidă ca adăpost al vitelor, jos, și deasupra pentru păstratul fânului, lucernei, ovăzului. Pentru păsări, prea puțini au cotețe de scânduri, nuiele; cele mai multe păsări dorm sub cerul liber prin pomi și sub acoperișul acareturilor³. Alimentația era simplă, tradițională, insuficient de pregătită, ca de exemplu, în Humele: „Alimentația locuitorilor din comună, ca și cea din întreaga regiune, este, în general slabă. Ea constă mai ales din: mămăligă, fasole, varză acră ori fiartă, poșircă, ceapă, carne de păsări, de porc, de oaie, lapte, brânză etc. ... În general, iarna sătenii mănâncă mai mult carne de porc, varză acrită, brânză; primăvara, verdețuri: urzici, ceapă etc. fiind și postul Paștelor; vara: brânză, lapte, carne de păsări, verdețuri; iar toamna: zarzavaturi și fructe⁴.

Cadrul istoric formează, cu puține excepții, capitolul cel mai restrâns și cel mai fragil, întrucât tratarea lui nu se bazează pe investigații arheologice și arhivistice, ci îndeosebi pe legende și tradiții locale. Pe baza lor, constituirea multor sate se stabilește în mod eronat pe la începutul secolului al XVIII-lea. Întemeierea așezărilor se datorește unui „erou eponim“- în nord (Albești, Mălureni, Mușețești etc.) unui demnitar domnesc viteaz; iar în sudul Argeșului (Humele, Rociu Șerbănești etc.), unui cioban înstărit și transhumant. Legenda despre întemeierea satului Albești - Argeș e edificatoare: „Legenda populară, care se mai întrezărește abia, spune că acest sat a luat ființă pe la anul 1601, când un căpitan al lui Mihai Viteazul, anume Albu, trecând munții, după omorârea mișelească a viteazului voievod, s-a așezat prin aceste locuri. El fiind primul proprietar al moșiei din acest ținut.... Căpitanul Albu, de la care și-a luat numele comuna Albești, fiind primul proprietar al satului Pământeni, locuitorii au devenit între timp clăcașii boierului Albu, împreună cu locuitorii satului Ungureni⁵. Un număr

¹ Arhivele Naționale - București, fond Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor, Dos. 161/1940, f. 45.

² *Ibidem*.

³ *Ibidem*, f. 46.

⁴ Idem, Dos. 469/1942, f. 101.

⁵ Idem, Dos. 470/1942, f. 147.

restrâns de învățători folosesc documentele locale (Izvorul de Sus, Martologi, Ciofrângenii, Ungureni). În schimb capitolul transmite multe date contemporane despre fenomenele sociale.

În succesiunea secvențelor din plan, urmează *Cadrul psihologic*. Cum n-avem aici multe informații de expus, învățătorii unificau capitolul respectiv cu cel al *Manifestărilor spirituale*. În noua structură, capitolul absoarbe nenumărate date despre spiritualitatea sătească și se extinde, devenind deopotrivă de interesant pentru etnografie și folcloristică.

Sporadic și succint, se încearcă aici, mai întâi, definirea tipului psihologic al argeșenilor din perioada interbelică. Încercarea de definire se produce însă în termeni generali. Ea reușește mai bine în secvențele de indicare a unei trăsurii, de pildă hârnicia țăranilor din Albota la câmp: „În comună se muncește foarte mult. Din zori de zi și până noaptea târziu, locuitorii satului stau cu brațele încordate pe unelte agricole spre a pune capăt nevoilor zilei. În timpul verii, repaosul îl au doar duminica. În timpul săptămânii, muncesc cu toții la câmp. Mâncarea este pregătită de seara pentru a doua zi, când și femeia trebuie să iasă la muncă, alături de ceilalți membri ai familiei. Nu rămân acasă decât copii până la 6 ani și bătrânii neputincioși”⁶.

Arta populară, evocată în perimetrul capitolului, e reprezentată prin *portul popular*. Învățătorii descriu detaliat portul popular argeșean, piesă cu piesă, la femei și la bărbați, din prezent și trecut, uneori mergându-se până în mijlocul secolului trecut, în anotimpurile reci și călduroase. În numeroase monografii (Albești, Brădet, Hârșești, Humele, Martologi, Mălureni, Mușetești, Rociu, Șerbănești, Uda etc.), prezentarea portului ocupă pagini întinse și compacte. Cel mai mult se insistă asupra materialelor și tehnicilor de confecționare a pieselor. Pătrunderea portului orășenesc („nemțesc”) la sate îi îngrijorează pe învățători și reacționează deseori prin note critice.

Folclorului i se acordă un spațiu destul de întins în monografiile argeșene relevate, de la obiceiuri până la strigături. Majoritatea autorilor se opresc însă numai asupra categoriei folclorice esențiale, ca: obiceiurile calendaristice și familiale, descântece, proverbe și ghicitori, balade, cântece și strigături. În cadrul obiceiurilor calendaristice cele mai numeroase, sunt manifestările clasice, deseori cu modalitatea practică și cu repertoriul lor: colindul de Moș-ajun, steaua, irozii, plugușorul, sorcova, capra, iordănitul, strigarea pe roată la lăsatul secului de Paști, curățirea curților și grădinilor (de Mucenici), paparuda, jocul călușarilor (la Rusalii), focul lui Sumendru etc. La unele obiceiuri, îndeosebi la cele din ciclul sărbătorilor de iarnă, se dau detalii privind formarea manifestărilor, numărul participanților și succesiunea secvențelor practicii lor. Din zeci de monografii nu lipsește nici repertoriul muzical poetic al multor obiceiuri care, în pofida unor deosebiri infime, se configurează într-o structură unitară. Interesant e că pentru prima dată în culegerile argeșene apare notat obiceiul strigarea peste sat. Obiceiul, practicat aproape pe întregul cuprins al Argeșului, deține trei tipuri de poetice de strigări, spre deosebire de alte zone folcloristice în care circula numai unul singur. Un tip interesant se află în Humele, cu satirizarea fetei nemăritate din cauza așteptării băiatului cu carte: „Măi Mitică, măi! / - Ce e, mă? / - Măi, fata lui cutare, / Așteptând băiat cu carte, / I-a chelit capu p-o parte! / Ha-ha-ha!”⁷.

⁶ Idem, Dos. 471/1942, f. 137

⁷ Idem, Dos. 470/1942, f. 112.

O importanță tot atât de majoră i se acordă ciclului de *obiceiuri familiale* (naștere, nuntă și înmormântare). Pe spații largi, uneori de 12-13 pagini, se înfățișează titlurile obiceiurilor și se reproduc texte din repertoriul lor, care, fundamental, prezintă caracteristici unitare și generale. În cadrul nașterii sunt reproduse credințe și practici ancestrale încă conservate, legate de momentele postnatale și natale, cumetrie și tăierea moțului din anumite așezări (Brătieni, Costești, Flămânzești, Humele, Pământeni-Albești, Sălătruc), în schimb din repertoriul obiceiului lipsesc cântecele de leagăn. Nunta apare aproape în toate lucrările învățătorilor argeșeni, cu toată succesiunea secvențelor, de joi dimineața până luni seara. În majoritatea secvențelor se transcriu „Antecele ceremoniale („Cântecul ginerelui“, „Cântecul miresei“, „Nuneasca“, „Cântecul zorilor“) și orațiile („Orația de nuntă“, și „Iertăciunea“). La ceremonialul înmormântării se înserează vechi practici și credințe și se menționează obiceiul locitului. Dintre obiceiurile raportate la muncile anului, se menționează pretutindeni *prezătoarea*. Nu este omis nici *descântatul*, a cărui practică e însoțită deseori de descântec. Din Albești, Bunești, Flămânzești, Humele, Zigoneni ș. a., se reproduc texte poetice valoroase de descânțece. Din expunerea obiceiurilor de către învățători se observă restructurarea lor, datorită schimbărilor din mentalitatea colectivităților sociale.

Celelalte genuri folclorice sunt reprezentate prin aproape toate speciile lor, dar megal. *Creația aforistică și enigmatică* apare culeasă prin zeci de piese din câteva sate. O importanță scăzută i se acordă, din cauza dificultăților la culegere și a spațiului ei mai întins, prozei populare. Dintre speciile ei, numai *legendele toponimice și tradițiile* se bucură de atenția constantă a învățătorilor, care le introduc integral sau rezumativ la „istoricul așezărilor“. Celelalte specii (*basmul și snoava*) apar sporadic în cuprinsul monografiilor.

Poezia populară, reținută prin balade, cântece și strigături, ocupă, deși diferențiat, un spațiu întins în economia monografiilor.

Baladele, de obicei cu structură haiducească, apar aici mai sporadic. Însă *doinele și cântecele* se întâlnesc în toate monografiile mai întinse ale învățătorilor. Aceasta întrucât erau nelipsite din existența argeșenilor, „Cântecul - se subliniază în monografia despre Galeș - îl însoțește în tot locul: pe brazda plugului, în urma carului care scârțâie sub povara lemnului, menit să aducă folos săteanului“⁸. Autorii monografiilor le menționează frecvent titlurile și le transcriu integral textele semnificative (Brătieni, Flămânzești, Sălătruc, Humele, etc.). repertoriul de doine și de cântece din Galeș⁹, de pildă, era compus în special din piese ca: „În poiana Vadului“, „Du-mă Doamne, du-mă iar“, „Frunză verde iarbă deasă“, „Rotunjico la obraz“, „Foaie verde lămâiță, ieși mândro, la porțiță“, „Tudorișo nene“, „Am un foc la inimioară, Leano“, „Unge Leano, ușa bine“ ș. a. În repertoriile satelor din nordul Argeșului domina - fapt firesc - cântecele de ciobănie. Strigătura, de atâtea ori prelungită de anumite jocuri și de hori, este introdusă parțial în monografiile satelor Albești de Argeș, Martolgi, Pământeni - Albești, Sălătrucu, Stroești.

Ocupațiile argeșenilor se relevă în capitolul *Manifestări economice*. În lucrările lor, învățătorii enumără și uneori, descriu amply ocupațiile principale ale sătenilor, atât de variate: agricultura, pomicultura, viticultura, grădinăritul și păstoritul, precum și

⁸ Idem, Dos. 350/1944, f. 83.

⁹ *Ibidem*, f. 72.

meșteșugurile practice (tâmplăria, rotăria, dogăria, fierăria, cojocăria, etc.). Nu se neglijează, de asemenea, nici evidențierea instalațiilor tehnice (mori, joagăre, plive, dârste, darace, poverne) ridicate mai ales, în satele din nordul zonei (Brătieni, Cîmleu, Mușetești, Flămânzești, Corbeni, Oești, Albești).

În fine, ultimul capitol din monografie, bazat pe surse contemporane, îl constituie *Manifestările juridice și administrative* capitolul căruia i se acordă o semnificație secundară, menționează tipul de organizare administrativă a așezărilor și enumeră principalele neînțelegeri dintre săteni.

Numeroși învățători și-au ilustrat monografiile cu materiale iconografice: fotografii, planuri și hărți ale satelor. Au fost ilustrate cu fotografii așezări precum: Curtea de Argeș cu 40 foto, Flămânzești - 27 foto, Costești - 23 foto, Uda de Jos - 14 foto, Zigodeni - 12 foto etc. aceasta împreună cu planurile și hărțile, au devenit acum documente etnografice și folclorice palpitante, ceea ce le-au ridicat substanțial valoarea.

În concluzie, monografiile satelor argeșene din deceniile 4 și 5 ale secolului nostru, întocmite de învățătorii lor, prezintă prin bogăția și diversitatea infinită a informațiilor directe, vii, din teren o importantă sursă de documentare, pe plan local și național, pentru istorie, etnografi și folcloriști.

INDICE CU MONOGRAFIILE AȘEZĂRILOR ARGEȘENE DIN ARHIVELE STATULUI BUCUREȘTI ȘI ALE MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

Nr. crt.	Monografia localității	Autorul	Nr. dosarului
1	Bradul de Sus	M. Dumitrescu	161/1940, f. 41-63
2	Vulpești	I. C. Popescu	161/1940, f. 185-195
3	Ion Gh. Duca	Gh. N. Popescu	161/1940, f. 289-312
4	Lunca Corbului	Gh. Pătroiu	287/1941, f. 247-318
5	Bumești	N. I. Iancu	287/1941, f. 267-316
6	Gliganu de Jos	Th. Anghel	468/1942, f. 51-63
7	Valea Babei	Mucenic Gh. Arsenescu	468/1942, f. 104-131
8	Șerbănești	I. Bălțeanu	468/1942, f. 292-305
9	Prundu	N. Bărlogeanu	468/1942, f. 396-414
10	Martalogi	Chiriță Bărbulescu	468/1942, f. 452-487
11	Hârsești	Domnica Căpanu	469/1942, f. 26-48
12	Stroești	C. Ciolcă	469/1942, f. 163-183
13	Rociu	C. Comănescu	469/1942, f. 217-244
14	Bălcești	Ion C. Comănescu	469/1942, f. 306-327
15	Bălcești	Al. Comănescu	469/1942, f. 407-412
16	Humele	Al. Constantinescu	470/1942, f. 59-120
17	Pământeni - Albești	Alexandra Constantinescu	470/1942, f. 147-173
18	Poenari	Alexandrina și N. M. Costea	470/1942, f. 268-287
19	Runcu	Barbu C. Cuprianu	470/1942, f. 382-398
20	Mușătești	Lucreția Cuprian	470/1942, f. 455-475
21	Dăești	Ecat. Pr. Drușu	471/1942, f. 26-48
22	Albota	D. Epure	471/1942, f. 128-154
23	Izvorul de Sus	Gh. Gh. Găină	471/1942, f. 182-203
24	Recea	Marin Gheorghe	471/1942, f. 214-253
25	Uda de Jos	Zinca Georgescu	471/1942, f. 398-419
26	Bunești	M. I. Iancu	472/1942, f. 24-74

Nr	Monografia	Autorul	Nr. dosarului
11	localități		
27	Ciupa	Cezarina Pr. Ionescu	472/1942, f. 157-163
28	Șerboeni	D. Marinescu	473/1942, f. 25-30
29	Uda de Sus	N. Marinescu	473/1942, f. 108-113
30	Broșteni	Gh. I. Matei	473/1942, f. 209-222
31	Sălătrucu	Gh. I. Mihalache	473/1942, f. 244-276
32	Corbeni	Al. Nicuș	473/1942, f. 407-421
33	Goranu	Al. Popescu	474/1942, f. 161-221
34	Ciofrângeni - Ungureni	Gheorghe Gh. Pătrașcu	474/1942, f. 265-280
35	Cremenari	N. C. Popescu	474/1942, f. 514-522
36	Cepari	N. Popescu	474/1942, f. 563-598
37	Zigoeni	Alexandrina I. Popescu	475/1942, f. 47-104
38	Mușătești	Aurel N. Popescu	475/1942, f. 128-154
39	Brătieni - Obște	Ion I. Popescu	475/1942, f. 163-233
40	Brătieni	Maria N. Popescu	475/1942, f. 256-279
41	Jiblea	Sabina Pr. Gh. O. Popescu	475/1942, f. 563-572
42	Cremenari	N. Gh. Popescu și D. Gh. Tomulescu	475/1942, f. 725-757
43	Negrași	I. I. Radu	476/1942, f. 99-109
44	Suseni - Cerșani	Ion I. Radu	476/1942, f. 111-120
45	Cepari	I. C. Rizea	476/1942, f. 210-233
46	Ungheni	Gh. Roceanu	476/1942, f. 330-390
47	Flămânzești	Elena Schuller	476/1942, f. 467-546
48	Geamăna	Gh. R. Șerbu	477/1942, f. 99-119
49	Ciobani	Iordache M. Stan	477/1942, f. 213-249
50	Cireșu	N. I. Stanciu	477/1942, f. 275-333
51	Prundu	Florica Stănculescu	477/1942, f. 421-478
52	Cremenari	D. Gh. Tomulescu și N. Gh. Popescu	478/1942, f. 152-184
53	Costești	Mina Telescu	478/1942, f. 209-216
54	Oești	N. Gh. Teodorescu	478/1942, f. 275-303
55	Trepteni	Toma Vasileoiu	478/1942, f. 400-409
56	Catane	I. A. Zamfirescu	478/1942, f. 489-501
57	Izvorul de Sus	C. Gh. Zinca	478/1942, f. 544-589
58	Izvorul de Sus	Maria Tarabega	633/1943, f. 45-63
59	Gliganul de Sus	C. Amzărescu	342/1944, f. 65-92
60	Șerbănești	Gh. Angelescu	343/1944, f. 27-41
61	Cocu	V. Coculescu	344/1944, f. 52-95
62	Oarja	Stan Dumitrașcu	346/1944, f. 38-85
63	Mălureni	P. Erfulescu	348/1944, f. 62-87
64	Galeș	I. Iancu	350/1944, f. 39-81
65	Țuțulești	Florian Popescu	353/1944, f. 28-52
66	Găujani	Petică Anastasia	354/1944, f. 18-23
67	Popești	I. Rădulescu	355/1944, f. 31-67
68	Oarja	V. M. Ilincă	357/1944, f. 29-77
69	Jiblea	C. C. Cuprian	1154/1945, f. 41-49
70	Buta - Bârlogu	I. Dumitrescu	1160/1945, f. 41-77
71	Uda	N. Ghișescu	1161/1945, 46 p.
72	Drăganu	Stana N. Iliescu	1162/1945, f. 8-15
73	Curtea de Argeș	Marin Marinescu	1166/1945, f. 35-79
74	Izvorul de Jos	I. Oamă	1171/1945, f. 31-41
75	Dedulești	D. D. Popescu	1174/1945, f. 28-48
76	Ciomăgești	Constanța G. Popescu	1175/1945, 152 p.
77	Galeșu	Ilcana F. State	1178/1945, 40 p.
78	Bârlogu	Ștefan D. Ene	1180/1945, 13 p.
79	Corbeni	Teodora Ștefănescu	1181/1945, 17 p.
80	Deagurile	Vlaicu R. Marin	1181/1945, 30 p.
81	Budești	Victor Diculescu	415/1946, f. 1-12

Nr. crt.	Monografia localității	Autorul	Nr. dosarului
82	Jibla	Maria Cuprian	415/1946, f. 13-20
83	Mozăceni	Nesemnată	415/1946, f. 21-11
84	Rociu	Ștefania C. Comănescu	415/1946, f. 34-61
85	Bârlogu	Marin D. Coman	415/1946, f. 62-82
86	Budești	Ioan Ciugescu	415/1946, f. 83-91
87	Stoilești	Indescifrabil	415/1946, f. 92-100
88	Șerbănești	Victoria I Băleanu	415/1946, f. 101-111
89	Poenari	Gh. N. Boncea	415/1946, f. 112-114
90	Stoicani	Gh. I Badea	415/1946, f. 131-139
91	Cepari	Cornelia C. Arsenescu	415/1946, f. 139-142
92	Șerbănești	Aurelia Angelescu	415/1946, f. 153-161
93	Bârsești	Nesemnată	415/1946, f. 161-172
94	Dedulești	Al. S. Vasile	415/1946, f. 176-211
95	Geamăna	Maria Gh. Șerban	415/1946, f. 218-231
96	Mozăceni	I. S. Șerbănescu	415/1946, f. 233-219
97	Curtea de Argeș	Dumitra Gh. Stamate	415/1946, f. 237-254
98	Flămânzești	Elisabeta Lazanu	416/1946, f. 1-53
99	Gliganul de Sus	Nesemnată	416/1946, f. 54-73
100	Gliganul de Jos	Nesemnată	416/1946, f. 74-83
101	Popești	Gh. Zamfirescu	416/1946, f. 84-99
102	Cireșu	Nesemnată	416/1946, f. 100-108
103	Negrași	Nesemnată	416/1946, f. 109-112
104	Tomșanca	Teodor Constantin	416/1946, f. 113-123
105	Brătieni	Flora I. State	416/1946, f. 126-144
106	Dealul Bradului	Gh. Stănescu	416/1946, f. 145-150
107	Vlădești - Bădistava	Elisabeta și Dumitru C. Sandu	416/1946, f. 160-169
108	Brădet	Olimpia Nourăș	416/1946, f. 180-184
109	Rătești	Iosif și Elisabeta I Popescu	416/1946, f. 185-216
110	Cărcăși	Heroin Nestor	416/1946, f. 249-268
111	Berislăvești	Maria F. Oncete	417/1946, f. 1-5
112	Județul Argeș (În general)	Vasile M. Neofit	417/1946, f. 6-9
113	Mozăceni	Ștefan Ghelmechi	417/1946, f. 170-182
114	Vătâzești - Giurgiureni	D. Georgescu	417/1946, f. 183-201
115	Recea	Mihai C. Voicu	417/1946, f. 202-206
116	Mozăceni	Ioana M. Marinescu	417/1946, f. 207-210
117	Slobozia - Dușca	I. Măndruță	417/1946, f. 211-219
118	Slobozia	Nesemnată	417/1946, f. 220-222
119	Uda de Jos	Anghel Manolache	417/1946, f. 223-229
120	Curtea de Argeș	Ștefan Florescu	417/1946, f. 230-269
121	Lăunele de Sus	Gh. Dumitrescu	417/1946, f. 270-287
122	Broșteni	Constantin I. Dragomirescu	417/1946, f. 288-298
123	Țufulești	Flora I. Drăghici	417/1946, f. 299-310
124	Rătești	Stan A. Nițu	418/1946, f. 1-14
125	Dedulești	I. Răvescu	418/1946, f. 15-52
126	Mozăceni	Radu Șt. Nicolae	418/1946, f. 53-56
127	Suseni	C. Radu	418/1946, f. 57-66
128	Măclii	Gh. I. Rachieru	418/1946, f. 67-97
129	Slobozia	Petre Gh. Popescu	418/1946, f. 98-103
130	Mușătești	Petre Gh. Popescu	418/1946, f. 105-116
131	Berciciu	Ion I. Popescu	418/1946, f. 117-124
132	Gruu	Nesemnată	418/1946, f. 125-127
133	Mozăceni	Ghrghina Șt. Sorescu	418/1946, f. 128-143
134	Teiu Vale	Gh. Ionescu	418/1946, f. 144-152
135	Cuca	Titu Georgescu	418/1946, f. 153-203
136	Popești	Badea Sandu	418/1946, f. 204-213

Nr	Monografia	Autorul	Nr. dosarului
141	localității		
117	Ciești	Gh. Angelescu	418/1943, f. 214-220
118	Moșoaia ¹⁰	D. Dumitrescu	1946, 6 p.
119	Mozăceni	Neidentificat	1946, 15 p.
140	Țuțulești	Pană Maciu	1946, 30 p.
141	Stroești	Ioana Băcioiu	1946, 25 p.

¹⁰ Ultima serie de monografii, fără număr, am descoperit-o în arhiva Ministerul Educației și Naționale, în anul 1980.